

първо започва съ противоречието, съ дисхармонията въ живота и постепенно върви къмъ хармонията. Човѣкъ самъ вижда протворечията въ себе си и самъ ще ги примири. Никой другъ не може да види неговитѣ противоречия, нито може да ги примири. Щомъ примири противоречията въ себе си, едновременно съ това той се справя и съ външния свѣтъ. Той започва да вижда хармонията въ външния свѣтъ, която по-рано не е виждалъ.

Мнозина мислятъ, че като разрешатъ противоречията въ живота си, ще бждатъ на първо мѣсто въ небето. Тѣ се заблуждаватъ. Небето е училище. Както ученикътъ на земята минава отъ по-долно отдѣление въ по-горно, отъ по-доленъ класъ въ по-горенъ, докато единъ день влѣзе въ университета, така и ученикътъ на небето не може да влѣзе въ университета, докато не е миналъ презъ по-долнитѣ класове на училището. Майката може да хване детето си за ръка и да отиде съ него въ университета при голѣмия му братъ, но това не значи още, че детето е студентъ. Ако се развива правилно, единъ день детето ще влѣзе въ университета, ще стане студентъ, какъвто братъ му нѣкога е билъ.

Като ученици, вие трѣбва да имате правилни разбирання за живота. Първо трѣбва да разберете своя вътрешенъ животъ, а после външния. Човѣкъ не може да разбере външния животъ, докато не е разбралъ своя вътрешенъ животъ. Като не разбере нѣщо, човѣкъ